

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 32 Pž-259/2021-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Zubović, predsjednice vijeća, dr. sc. Srđana Šimca, suca izvjestitelja i Nevenke Marković, članice vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom INVICTUS ULAGANJA d.o.o. u stečaju, Zagreb, Vinkovićeve 15a, OIB 19251956951, odlučujući o žalbi stečajnog vjerovnika FRANCK d.d. Zagreb, Vodovodna 20, OIB 07676693758, kojeg zastupa punomoćnik Marko Karlo Bohaček, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Batarela Dvojković Vuchetich d.o.o., Zagreb, Ulica M. Amruša 19, protiv rješenja Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj St-1749/2018-81 od 5. listopada 2020., u sjednici vijeća održanoj 9. veljače 2021.

r i j e š i o j e

Odbija se kao neosnovana žalba stečajnog vjerovnika Franck d.d. Zagreb i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj St-1749/2018-81 od 5. listopada 2020. u pobijanom dijelu točke 1. njegove izreke kojim je utvrđeno da je osporena tražbina tog vjerovnika u iznosu od 51.596.024,81 kn, kao tražbina drugog višeg isplatnog reda (redni broj 17.) i kojim je taj vjerovnik upućen u parnicu protiv dužnika radi utvrđivanja osporene tražbine u roku od osam dana od pravomoćnosti rješenja o upućivanju u parnicu odnosno primitka drugostupanjske odluke, jer će se u suprotnom smatrati da je odustao od prava na vođenje parnice.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem odlučeno je o utvrđenim i osporenim tražbinama, te o upućivanju u parnicu, na temelju očitovanja stečajnog upravitelja. Između ostaloga utvrđeno da je osporena tražbina stečajnog vjerovnika Franck d.d. u iznosu od 51.596.024,81 kn, kao tražbina drugog višeg isplatnog reda (redni broj 17.), pa je taj vjerovnik upućen u parnicu protiv dužnika radi utvrđivanja osporene tražbine u roku od osam dana od pravomoćnosti rješenja o upućivanju u parnicu, odnosno primitka drugostupanjske odluke, a u protivnom, smatrat će se da je odustao od prava na vođenje parnice (čl. 265. i 266. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ).

Protiv ovog dijela navedenog rješenja, stečajni vjerovnik je podnio žalbu navodeći u njoj da je ono proturječno, jer nije vidljiv razlog osporavanja tražbine niti ono sadrži razloge o odlučnim činjenicama. Prvostupanjski sud je prvo utvrdio da vjerovnik ima status stečajnog vjerovnika, a potom, da nema takav status.

Nadalje, prvostupanjski sud nije obrazložio odredbu čl. 91. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18) niti zašto on ne bi bio stečajni vjerovnik. Ukazao je na odredbe Stečajnog zakona koje propisuju tko se smatra stečajnim vjerovnikom i istaknuo da je on bio u poslovnom odnosu sa stečajnim dužnikom na temelju Ugovora o poslovnoj suradnji u svrhu faktoringa, Ugovora o otkupu mjenica i poslovnoj suradnji. Stečajni vjerovnik je bio regresni dužnik stečajnog dužnika. Stečajni vjerovnik je kao sredstvo osiguranja regresne obveze izdao stečajnom dužniku mjenice i zadužnice. Tako izdana sredstva osiguranja koja je stečajni vjerovnik ranije predao stečajnom dužniku, stečajni je dužnik prenio kao osiguranje za svoje obveze koje ima prema trećima. S obzirom na to da stečajni dužnik nije uredno podmirivao svoje obveze koje je imao prema trećima, ti su vjerovnici pristupili naplati dospjelih potraživanja prema stečajnom dužniku, i to aktivacijom navedenih sredstava osiguranja. Budući da je stečajni vjerovnik izdavatelj tih sredstava osiguranja čime je posredno osiguravao (jamčio) za obvezu stečajnog dužnika, vjerovnici (Štedbanka, Bks i Sberbank) su se obratili stečajnom vjerovniku za podmirenje dospjelih potraživanja koja su imala prema stečajnom dužniku.

Stečajni vjerovnik je kao izdavatelj sredstava osiguranja za obveze stečajnog dužnika prema trećim osobama imao interes podmiriti tražbine vjerovnika stečajnog dužnika. Sredstva osiguranja koja je izdao stečajni vjerovnik su jamčila naplatu tražbina banaka od stečajnog dužnika. Podmirenjem obveza koje je stečajni dužnik imao prema bankama, prestale su obveze stečajnog vjerovnika prema stečajnom dužniku. Isto tako, u trenutku kad je stečajni vjerovnik podmirio te tražbine, na njega su prešle te tražbine banaka prema stečajnom dužniku i stečajni vjerovnik je stupio u pravni položaj dotadašnjih vjerovnika stečajnog dužnika. U suprotnom, banke bi podnijele prijave tražbina u ovom stečajnom postupku, a ne žalitelj.

Predložio je drugostupanjskom sudu da pobijano rješenje preinači ili ukine te predmet vrati na ponovan postupak.

Stečajni upravitelj stečajnog dužnika je u odgovoru na žalbu stečajnog vjerovnika, osporio njenu osnovanost. Sve što je izneseno u žalbi stečajni vjerovnik će dokazivati u parnici u koju je upućen.

Žalba stečajnog vjerovnika nije osnovana.

Nakon što je pobijano rješenje ispitano na temelju odredbi čl. 365. st. 1. i 2. i čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13 89/14 i 70/19; dalje: ZPP), u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a, u granicama žalbenih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka propisane čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud utvrđuje da je ono u pobijanom dijelu pravilno i zakonito.

Ispitno ročište je održano 26. kolovoza 2020. Na njemu se ispitanе tražbine i stečajni upravitelj se o njima očitovao. Stečajni vjerovnik je prijavio tražbinu u iznosu od 51.596.024,81 kn. Kao pravna osnova tražbine navedena je „zakonska subrogacija iz čl. 91. ZOO-a, nastala podmirenjem mje.“ Stečajna upraviteljica je osporila tu tražbinu navodeći da taj vjerovnik „pogrešno i neosnovano zaključuje da ima status vjerovnika, a u cijelom

poslovnom odnosu sa stečajnim dužnikom bio je isključivo dužnik“. Navedeno je vidljivo iz sadržaja zapisnika s ispitnog ročišta (str. 314. – 321. spisa), na kojem je bio prisutan i punomoćnik stečajnog vjerovnika koji je u konačnici i izjavio da „smatra da osporavanje njegove tražbine u cijelom iznosu nije osnovano te da nije naveden ni jedan razlog zbog čega ne bi došlo do primjene instituta zakonske subrogacije, o čemu će se detaljnije očitovati u parnici.“

Prvostupanjski sud je sastavio posebnu tablicu ispitanih tražbina u koju je za svaku prijavljenu tražbinu unio u kojoj je mjeri tražbina utvrđena prema svom iznosu i svom redu, odnosno tko je tražbinu osporio (čl. 264. SZ-a).

Odredbom čl. 265. st. 1. SZ-a propisano je da na temelju tablice ispitanih tražbina sud donosi rješenje kojim odlučuje u kojem su iznosu i kojem isplatnom redu utvrđene, odnosno osporene pojedine tražbine. Tim rješenjem sud odlučuje i o upućivanju u parnicu radi utvrđivanja, odnosno osporavanja tražbina.

Odredbom iz čl. 266. st. 1. SZ-a, propisano je da u slučaju ako je stečajni upravitelj osporio tražbinu, sud će vjerovnika uputiti u parnicu protiv stečajnog dužnika radi utvrđivanja osporene tražbine.

Dakle, s obzirom na to da je stečajni upravitelj stečajnog dužnika na ispitnom ročištu osporio predmetnu prijavljenu tražbinu u navedenom iznosu, stečajni sudac je pravilno postupio kada je utvrdio da je tražbina u tom iznosu osporena i kada je odlučio o upućivanju u parnicu.

Stečajnom vjerovniku time nije uskraćena pravna zaštita. Radi se samo o tome da je zakonom propisana druga metoda pravne zaštite, tj. on može dokazivati postojanje osporene tražbine u parnici koju je u ovom slučaju dužan nastaviti u zakonom propisanom prekluzivnom roku. Stečajni postupak je po svojoj pravnoj prirodi izvanparnični postupak, pa u okviru takvog postupka nije moguće dokazivanje niti raspravljanje o spornim činjenicama. Upravo je zbog toga Stečajnim zakonom propisano da se stečajni vjerovnik čija je tražbina osporena, upućuje na pokretanje (ili nastavak već otpočete) parnice. Upravo će u toj parnici stečajni vjerovnik dokazivati svoje tvrdnje na kojima temelji prijavljenu tražbinu, njenu osnovanost i visinu.

Slijedom navedenog, riješeno je kao u izreci (čl. 380. st. 1. t. 2. ZPP-a, u vezi s čl. 10. SZ-a).

Zagreb, 9. veljače 2021.

Predsjednica vijeća
Dubravka Zubović

Broj zapisa: **eb2f7-124da**

Kontrolni broj: **0f388-284f2-e4bb8**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=DUBRAVKA ZUBOVIĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE,
C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.